

เรื่องจริง?? สิ่งเลวร้ายที่ผมทำกับเพื่อนพี่สาว? (กรุณาอ่านให้จบด้วยนะ)

นำเสนอเมื่อ : 8 พ.ย. 2552

ผมอาศัยอยู่กับพี่สาวสองคนในบ้านสองชั้นหลังเล็ก ๆ ที่ทำงานของผมอยู่ห่างจากบ้านไม่มากนัก ทุกวันหลังเลิกงาน ผมจะเดินกลับบ้านด้วยความหวังว่า เมื่อไหร่จะมีแฟนเสียที

ขณะที่ผมกำลังดูหนังอยู่ในห้อง ก็ได้ยินเสียงพี่สาวเรียกให้ลงมาข้างล่าง พี่สาวผมบอกว่าเพื่อนของพี่สาว ย้ายเข้ามาเช่าบ้านติดกับบ้านผม พี่สาวแนะนำให้ผมรู้จัก 'พื้มต' และขอแรงผมช่วยขนย้ายสัมภาระเช่าบ้าน แต่สายตา และรอยยิ้มของพื้มต ที่มองมายังผมซิครีบ ทำเอาหัวใจของผม เหมือนจะหยุดเต้น ผิวของพื้มตขาวละเอียดยิ่งมาก เขาใจกว้างผวนการดูแลอย่างดี พื้มตสูงประมาณ 170 ซม. เอวเล็กรับกับก้นที่โตรูปร่างแปลกประหลาด ในระหว่างที่ช่วยกันขนย้ายสิ่งของ ผมมองผานหน้าอกของพื้มตอย่างไม่ตั้งใจ แตกออกจะหนักถึงแดงโผล่กยอมาๆ ที่แมคควางชายอยู่ในตลาดไม่ได้ เธอเอาหมิ่นมาจากไหนนะ เห็นแล้วหน้าหนักอกหนักใจแทนจริงๆ

ยามที่เราขนย้ายสิ่งของผ่านช่องทางเล็กๆ ที่ต้องค่อมๆ เบียดผ่านกัน ผมรู้สึกได้ถึงความนึ่มจากร่างกายพื้มต ที่บิดเบียดลงมาบนร่างกายผม ที่เต็มไปด้วยเม็ดเนื้อของผมนั้นเป็นความรู้สึกที่คนอย่างผมยากจะบรรยายจริงๆ พื้มตคงมองผมเป็นน้องเลยไม่ได้ระวังตัว ผมได้แต่ชมความรูสึกแปลกๆ ที่กำลังปะทุขึ้นมา ในใจอย่างสุดความสามารถ อย่างนอยกอกเพื่อเห็นแก่พี่สาวผม

วันเวลาผ่านไป พื้มตมาเป็นแขกประจำของพี่สาวผมแทบทุกวัน บางวันก็ชวนกันออกไปดูหนังพักก่อน บางวันก็ชวนกัน ไปหาหมอมความงาม ไม่รู้พี่สาวผมจะบ้าความงามตามพื้มตไปถึงไหน ไม่เขาใจจริงๆ แต่สายตาที่พื้มตมองมายังผม มันแฉ่งแฉ่งตาแปลกๆ มากขึ้นทุกวัน บางคืนผมหลับตานอนยังมองเห็นรอยยิ้ม และแววตาดูนั้น จนนอนไม่หลับ ต้องลุกขึ้นมาออกกำลังกายหนักๆ เพื่อชมความรูสึกตัวเองให้บรรเทาลง

คืนนี้ดีสองกว่าแล้ว ผมตื่นขึ้นมา เพราะเสียงเรียกของพี่สาว ผมเดินลงบันไดมาเจอพี่สาวกำลังประคองพี่มดที่อยู่ในอาการเมาไม่ได้สติ พี่สาวบอกว่า คืนนี้เพื่อนรวมรุ่นเลี้ยงฉลองกัน พื้มตเมามาก กุญแจบ้านพื้มตก่อกหาย จึงต้องพามาอนบ้านเรา แล้วพี่สาวก่อกบอกให้ผม ประคองพื้มตขึ้นไปนอนบนห้องของพี่สาว ส่วนตัวพี่สาวขับรถออกจากบ้านไปส่งเพื่อนๆ อีกสองสามคน

ผมประคองพื้มตขึ้นบันไดไปห้องพี่สาว ด้วยแขนขาที่สั่นจนแทบควบคุมไม่ได้ กลิ่นไวน์อ่อนๆ

ผสมกับกลิ่นน้ำหอมราคาแพงที่อาบอยู่บนตัวพื้มต ลอยมาแตะจมูก ลุกแดงโผล่มาๆ มันเบียดกับร่างกายผมจนหลุดออกจาก เกาะออกมาไขว่แกสสายตา ผมได้แต่ชมความรูสึกตัวเอง ประคองพื้มตขึ้นมาจนสุดชั้นบันไดอย่างยากเย็น แต่แล้วเหตุการณ์ที่ผมไม่คาดคิด ก่อกเกิดขึ้นด้วยความเมา พื้มตผลักผมเข้าไปติดผนัง หน้าอกทั้งสองของพื้มต บดเบียดกับหน้าอกเปลือยเปล่านั้น อย่างแนบแนบ ก่อนที่ผมจะทันได้ตั้งตัว รีมฝีปากของพื้มตก่อกดู ลงมาบดเบียดกับริมฝีปากผม จากนั้นสติของผมก่อกขาดลง ลืมผิดชอบชั่วดี ลืมทุกสิ่งรอบกาย ผมทำสิ่งเลวร้ายที่สุดในชีวิตกับพื้มต อย่างไม่หาให้อภัย

สติผมกลับคืนมาอีกครั้งหนึ่ง ภายใต้เสียงร้องครวญครางเจียนจะขาดใจของพื้มต แต่ทุกอย่างมันก่อกสลาย เกินที่จะแก้ไขชะแล้ว อารมณ์ที่อัดอั้น มันไหลออกจากตัวผมอย่างสุดจะควบคุม ผมไม่หาทำมันลงไปเลย.....

ผมขอโทษ.... เสียงขอโทษของผม หลุดออกมาจากปากอย่างแผ่วเบา ภายใต้เสียงสะอื้น และน้ำตาที่ไหลออกมาอย่างไม่ขาดสาย ผมก่อกดกระชับพื้มตอย่างสำนึกผิดในภาระกระทำของตัวเอง แต่เลือดที่ไหลออกมาเต็มขาของพื้มต ทำให้ผมตกใจแทบสิ้นสติ หลังจากคุณหมอรับตัวพื้มตเข้าห้องฉุกเฉินแล้ว ผมทรุดตัวลงนั่งบนเก้าอี้อย่างหมดแรง คงเป็นครั้งแรกของพื้มต ที่เจอเรื่องเลวร้ายเช่นนี้ พื้มตจะให้ก่อกภัยผมหรือเปล่านั้น หากพื้มตแฉ่งความกับตัวจริง ผมจะทำอย่างไรดี ผมไม่หาทำกับพื้มตอย่างนี้เลย แต่ผมไม่ได้ตั้งใจจริงๆ ร่างกายมันทำไปตามความต้องการของมันเอง แล้วผมจะบอกเรื่องนี้กับพี่สาวอย่างไร?

พี่สาวยื่นจอห์นมาด้วยแววตาที่ยากเกินจะบรรยาย ผมนั่งก่อกมหน้าปล่อยเสียงเบาๆ เล็ดลอดออกจากปากอย่างยากเย็น

.....'ผมขอโทษครับพี่' ..... พี่ก็รู้ว่าผมเกลียดกะเทยมาก 'ผมลืมตัวกับพื้มตดกบันได' ผมทำไปอย่างไร้ตัวจริงๆ ครับ (ชั้นไม่หาปล่อยแกไวกับนั่งมด.....คิดไม่ถึงจริงๆ...พี่สาวรำพึงเบาๆ)

นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า.....กะเทยควรระวังชายกล้ามใหญ่.....เหอ...เหอ...